

BLV-ABL/MB14504.DOC - - januari 2005
De BLV is lid van de Belgische Federatie van het Financieewezen
L'ABL est membre de la Fédération Financière Belge

ANTI MONEY LAUNDERING

-

CODE OF CONDUCT

INHOUDSTAFEL

Inleiding	2
Hoofdstuk I : Toepassingsgebied	4
1. Onderworpen activiteiten	5
2. De misdrijven	6
Hoofdstuk II : Identificatieverplichtingen voor natuurlijke personen	9
Hoofdstuk III : Identificatieverplichtingen voor rechtspersonen/morele personen	13
Hoofdstuk IV : Andere betrokken partijen ten aanzien van de relatie leasingmaatschappij – cliënt	24
1. Leveranciers	24
2. Derde-zaakaanbrenger(s)	25
Hoofdstuk V : Vendoren	27
Hoofdstuk VI : Specifieke gevallen	29
1. Identificatie op afstand	29
2. Occasionele transacties	31
3. Identificatie van verstrekkers van waarborgen	32
Hoofdstuk VII : Verplichtingen	33
1. Bewaring van documentatie – bewijsstukken	33
2. Verplichting tot constante waakzaamheid – monitoring	33
2.1. Algemeen	33
2.2. Sinisters met verkoop van het wrak	34
2.3. Afkopen	34
2.4. Pré-contentieux en geschillen	34
2.5. Cash-verrichtingen	35
3. Nakoming verplichtingen	35

4. Déclaration d'opérations suspectes	35
Hoofdstuk VIII : Verantwoordelijken	37
Hoofdstuk IX : Passende maatregelen om de medewerkers en vertegenwoordigers met deze wet vertrouwd te maken	39
Hoofdstuk X : Overgangsbepalingen	40
Besluit	41
Annexe 1 : Questionnaire relatif à l'identification des personnes politiquement exposés	42
Annexe 2 : Attestation d'indentité d'ayant droit économique	43
Annexe 3 : Article 505 du Code pénal	45

INLEIDING

Onder de naam “Belgische Leasingvereniging” werd een vereniging opgericht van ondernemingen die zich in België met financieringshuur, ook leasing genaamd, bezighouden. Iedere onderneming die in België de activiteit van leasing uitoefent, kan er deel van uitmaken als lid. Momenteel telt de Belgische Leasingvereniging 36 leden. Haar zetel is thans gevestigd in de Ravensteinstraat 36 te 1000 Brussel.

Op 28 maart 2003 richtte de Belgische Leasingvereniging (BLV), tesamen met vijf andere beroepsverenigingen, zijnde de Belgische Vereniging van Banken, de Beroepsvereniging van het Krediet, de Belgische Vereniging van de Instellingen voor Collectieve Belegging en de Belgische Vereniging van Vermogensbeheerders en Beleggingsadviseurs, de Belgische Federatie van het Financiewezen (Febelfin) op.

De Belgische Leasingvereniging heeft tot doel, met uitsluiting van alle commerciële verrichtingen, de beroepsbelangen van haar leden te beschermen en te ontwikkelen evenals de problemen waarin ze belang stellen te onderzoeken en dit zowel op nationaal als op internationaal vlak.

Ze heeft inzonderheid tot doel de contacten tussen haar leden te bevorderen teneinde het onderzoek te vergemakkelijken van ieder vraagstuk betreffende de financieringshuur (leasing), de evolutie te volgen van de voorbereidende werkzaamheden en van de wetten en reglementen betreffende leasing, evenals de gevolgen te bestuderen van de toepassing van deze wetten en reglementen, pro-actief op te treden bij de Belgische overheden en informatie te verstrekken aan haar leden.

Uit het hierboven geschetste kader vloeit voort dat de Belgische witwaswetgeving uiteraard tot het interessegebied van de BLV behoort. De ingrijpendheid van de belangrijke wetwijzigingen die werden ingevoerd door de wet van 12 januari 2004 houdende wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van gelden, vormden de onmiddellijke aanleiding tot het ontstaan van de gedragscode die wordt weergegeven in de volgende bladzijden en die tot bedoeling heeft een goed begrip evenals een éénvormige toepassing van de bepalingen van deze wet in de leasingwereld, en primordiaal door de leden van de BLV, te verzekeren.

De wijzigingen die de wet van 12 januari 2004 aan het preventief witwasstelsel aanbracht, geven een antwoord op bepaalde ontwikkelingen die zich sedert een tiental jaren in onze maatschappij voordoen. Vermits de strijd tegen de georganiseerde misdaad en het terrorisme één van de prioriteiten uitmaken van de Belgische regering en het witwassen van geld een noodzaak is voor de georganiseerde criminaliteit, drong een versteviging van het preventief antiwitwasstelsel zich op, temeer teneinde overeenstemming te bereiken met de nieuwe Europese en internationale normen zoals die werden vastgelegd in de Richtlijn 2001/97/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2001 tot wijziging van Richtlijn 91/308/EEG, evenals in de herziene FAG Aanbevelingen.

Hoofdstuk I : Toepassingsgebied

I.1. ONDERWORPEN ACTIVITEITEN

Bij Koninklijk Besluit van 29 november 1993 zijn de bepalingen van de initiële wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld in werking getreden op 1 december 1993. Sedert die datum behoren de leasingondernemingen, erkend met toepassing van artikel 2 van het Koninklijk Besluit nr. 55 van 10 november 1967 tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur, tot de categorieën van ondernemingen waarop deze wet van toepassing is.

In een advies van 15 november 2004 heeft de heer Voorzitter van de Cel voor Financiële Informatieverwerking gepreciseerd dat de verplichtingen zoals deze voor de leasingmaatschappijen voortvloeien uit de wet, de effectieve activiteiten van financieringshuur viseren en zich niet uitstrekken tot de pure verhuuractiviteiten die deze maatschappijen eveneens uitoefenen. Deze laatste activiteiten vallen dus niet onder het toepassingsgebied van de wet. La raison en est que les activités de location pure ne sont pas reprises dans la liste des activités financières, telles qu'énumérées dans le Glossaire des 40 Recommandations du Groupe d'Action Financière sur le blanchiment de capitaux, ni dans l'Annexe n° 1 de la Directive 2000/12/CE du Parlement Européen et du Conseil du 20 mars 2000 concernant l'accès à l'activité des établissements de crédit et son exercice. Ces listes d'activités financières, qui reprennent notamment le crédit-bail ou la location-financement, déterminent le caractère d'« Institution Financière » en fonction des activités exercées par l'entité concernée ainsi que, par conséquent, l'application à l'entité en question du dispositif préventif de lutte contre le blanchiment de capitaux et le financement du terrorisme. Les listes d'activités financières ne mentionnent pas la location ; ils se limitent dans ce cadre donc spécifiquement aux opérations de crédit-bail (de location-financement).

En tant que contrat de location-financement, il y a lieu de comprendre les contrats répondant aux dispositions de l'Arrêté Royal n° 55 du 10 novembre 1967 organisant le statut juridique des entreprises pratiquant la location-financement, mais également toute forme de contrat de location prévoyant une option d'achat de quelque type que ce soit. En effet, les dispositions de la loi sont inspirées de Directives européennes qui visent le leasing en général et non le cadre restrictif de l'A.R. n° 55. Il s'agit en outre de se conformer à l'esprit de la loi.

I.2. LES DÉLITS

La loi vise les formes de délinquance les plus graves et ne concerne pas d'autres formes de blanchiment de capitaux ou de biens. A cet égard, son champ d'application est donc moins large que celui de l'article 505, 2°, 3° et 4° du Code Pénal qui vise également les avantages patrimoniaux tirés de toute infraction pénale, crime, délit ou contravention. En effet, le texte de la loi ne renvoie pas à des dispositions spécifiques du droit pénal, mais de manière générale à des formes de délinquance déterminées, en utilisant des termes de langage courant, dans leur sens commun.

La loi du 12 janvier 2004 modifiant la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins de blanchiment de capitaux avait comme objectif important d'étendre les obligations de cette loi à la lutte contre le financement du terrorisme. Par financement du terrorisme, on entend : « toute forme de financement d'une activité d'un groupe terroriste, en ayant connaissance que cette participation contribue à commettre un crime ou un délit de ce groupe ». Mais cette notion s'étend également à « toute aide financière fournie à un terroriste ne faisant pas partie d'un groupe ». Cette description a été intégrée dans la loi pénale par une loi du 19 décembre 2003, qui transpose dans la législation belge la Décision-cadre de l'UE relative à la lutte contre le terrorisme (13 juin 2002).

Toute participation au financement d'activités terroristes en ayant connaissance que cette participation contribuera aux activités criminelles d'une personne ou d'un groupement

terroriste est prohibée et est punissable selon les termes de l'article 2 de la Convention Internationale de New York du 9 décembre 1999.

Tout acte de complicité et toute tentative visant à faciliter toute activité terroriste sont également visés dès que illicitement et intentionnellement, on procède au financement d'une personne ou d'une organisation en sachant que ce financement pourra être utilisé pour préparer ou commettre une infraction visée par la législation et plus généralement : *'tout acte destiné à causer la mort ou des dommages corporels graves, à une personne civile ou à toute autre personne en dehors d'un conflit armé, lorsque, par sa nature ou son contexte, cet acte constitue un moyen d'intimidation à l'encontre d'un gouvernement ou de la population civile'*.

Il est évident que l'acquisition, la détention ou l'utilisation de capitaux ou de biens dont on connaît, ou devait connaître, l'origine illicite sont considérées comme des actes de blanchiment. La participation à l'un des actes visés, l'association pour commettre l'un d'eux, les tentatives de les perpétrer, le fait d'aider, d'inciter ou de conseiller quelqu'un à les commettre ou encore le fait d'en faciliter l'exécution sont également des actes de blanchiment punissables.

Le texte complet de l'article 505 du Code pénal est repris en annexe 3 du présent Code de Conduite.

La loi vise un nombre important d' « actes » qui peuvent être considérés comme blanchiment d'argent, à savoir notamment *la conversion ou le transfert de capitaux ou d'autres biens dans le but de dissimuler ou de déguiser leur origine illicite, leur nature, l'emplacement, la disposition, leur mouvement ou la propriété, ou d'aider toute personne qui est impliquée dans la réalisation de l'infraction d'où proviennent ces capitaux ou ces biens, à échapper aux conséquences juridiques de ses actes.*

Les « actes » visés concernent uniquement les capitaux ou les biens qui proviennent de la réalisation :

· d'une infraction liée :

- au terrorisme ou au financement du terrorisme ;
- à la criminalité organisée ;
- au trafic illicite de stupéfiants ;
- au trafic illicite d'armes, de biens et de marchandises ;
- au trafic de main d'œuvre clandestine ;
- au trafic d'êtres humains ;
- à l'exploitation de la prostitution ;
- à l'utilisation illégale chez les animaux de substances à effet hormonal, ou au commerce illégal de telles substances ;
- au trafic illicite d'organes ou de tissus humains ;
- à la fraude au préjudice des intérêts financiers des Communautés Européennes ;
- à la fraude fiscale grave et organisée qui met en œuvre des mécanismes complexes ou qui use de procédés à dimension internationale ;
- à la corruption de fonctionnaires publics ;
- au détournement par des personnes exerçant une fonction publique et à la corruption ;
- à la criminalité environnementale grave ;
- à la contrefaçon de monnaie ou de billet de banque, à la contrefaçon de biens et à la piraterie ;

- d'un délit boursier ou d'un appel public irrégulier à l'épargne ou de la fourniture de services d'investissement, de commerces de devises ou de transferts de fonds sans agrément;
- d'une escroquerie, d'un abus de confiance, d'un abus de biens sociaux, d'une prise d'otages, d'un vol ou d'une extorsion à l'aide de violences ou de menaces ou d'une infraction à l'état de faillite.

Comme déjà mentionné ci-dessus, le texte de la loi renvoie de manière générale à des formes de délinquance déterminées, en utilisant des termes du langage courant. Il s'agit donc d'interpréter et de vérifier si ce qu'on constate pourrait démontrer un rapport avec un des délits décrits ci-dessus comme nous les comprenons dans leur sens commun. Les obligations de déclaration d'opérations suspectes à la Cellule de Traitement des Informations Financières (cfr. infra Hoofdstuk VII, point 4) naissent bien entendu en cas de lien évident avec les « actes » visés ci-dessus, mais également en cas de soupçon que la transaction envisagée pourrait être liée à un de ces « actes ».

Nous attirons l'attention des membres sur ces nouvelles notions et sur le fait que, désormais, la loi s'applique donc également aux détournements de fonds ou de biens par les fonctionnaires, au fait d'agir en tant qu'entreprise d'investissement, au commerce de devises ou aux des transferts de fonds sans autorisation, à l'abus de confiance et à l'abus de biens sociaux. L'escroquerie financière porte désormais également sur tous les types d'escroquerie et la banqueroute frauduleuse est remplacée par les délits liés à l'état de faillite.

Le champ d'application des actes que la loi cherche à prévenir est donc très large et justifie une démarche active de la part des sociétés de leasing.

Hoofdstuk II : Identificatieverplichtingen voor natuurlijke personen

II.1. Toepasselijke bepalingen van de Witwaswet

De essentie van de wettelijke bepalingen in kwestie, nl. wanneer en op welke wijze te identificeren, vinden we kort weergegeven in het gelijknamige onderdeel van Hoofdstuk III : Identificatieverplichtingen voor rechtspersonen of morele personen.

De volledige wetgeving kan u consulteren door middel van volgende linken:

- voor de nederlandstalige versie : <http://www.ctif-cfi.be/nl/index.htm> en vervolgens verder doorklikken naar “Wetsbepalingen” en “Belgische wetgeving”;
- voor de franstalige versie : <http://www.ctif-cfi.be/fr/index.htm> en vervolgens verder doorklikken naar « Dispositions législatives » en « Législation belge ».

II.2. COMMENTAAR EN INTERPRETATIE BETREFFENDE LEASINGOPERATIES

Vooreerst wensen we hier voor de volledigheid het onderscheid te introduceren tussen enerzijds de actie van het identificeren en anderzijds de actie betreffende het verifiëren van die identiteit :

De identificatie betreft het effectief nota nemen van de identiteit van een persoon, waaronder we begrijpen de naam, de voornaam en het adres, zijnde de wettelijke woonplaats zoals deze geregistreerd is in de bevolkingsregisters of in het vreemdelingenregister.

Naast het kennis nemen van deze identiteit, kunnen of moeten we, al naargelang de situatie, tevens overgaan tot de verificatie ervan. De verificatie van de identificatie van natuurlijke personen en hun lasthebbers geschiedt aan de hand van een bewijsstuk waarvan een afschrift wordt genomen op papier (fotokopie) of een elektronische drager (scanner) , op het ogenblik waarop de leasingonderneming een zakenrelatie aanknoopt met deze cliënt.

Ingeval van een *fac- to-face* identificatie van natuurlijke personen dient de identiteit gecontroleerd te worden aan de hand van de identiteitskaart, of het paspoort ingeval het natuurlijke personen betreft met woonplaats in het buitenland.

De elektronische identiteitskaarten, waarvan de verdeling recent werd aangevangen, vermelden niet meer het adres op hun visueel consulteerbare gedeelte. De verificatie van het adres van een natuurlijke persoon die drager is van een dergelijke elektronische identiteitskaart mag dan ook uitgevoerd worden aan de hand van het aanvullend document dat aan de betrokkene is uitgereikt door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats. Dit aanvullend document vermeldt het adres. In voorkomend geval dient er een fotokopie genomen te worden van zowel de elektronische identiteitskaart als van het aanvullend document.

Hieruit vloeit voort dat de leasingondernemingen passende maatregelen zullen dienen te treffen en – van zodra dit mogelijk is – dienen over te gaan tot de aanschaf van de nodige leesapparatuur teneinde ten gepaste tijde de verificatie van elektronische identiteitskaarten te kunnen uitvoeren.

Voortbouwend op de veronderstelling dat de leasingondernemingen in de toekomst toegang zullen krijgen tot het Rijksregister, impliceert dit dat voor cliënten met woonplaats in België, vanaf het tijdstip waarop deze toegang gerealiseerd wordt, dit aanvullend document zal vervangen worden door een daadwerkelijke verificatie aan de hand van de identificatiegegevens consulteerbaar via het Rijksregister.

Ingeval van een identificatie van een in België gevestigde persoon van buitenlandse nationaliteit die niet over een door de Belgische autoriteiten uitgereikte identiteitskaart beschikt omwille van zijn wettelijk statuut op het Belgisch grondgebied, mag de verificatie van de identiteit gebeuren aan de hand van een geldig bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister of, als hij omwille van zijn statuut niet over een dergelijk bewijs beschikt, aan de hand van een geldig, door de Belgische openbare overheden uitgereikt document dat de wettelijkheid van zijn verblijf in België attesteert. Tot deze categorie van documenten rekenen we :

- de verblijfskaart voor een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie;
- de identiteitskaart voor vreemdelingen;
- het attest van immatriculatie (gemachtigd tot een verblijf van maximum drie maanden).

Wat betreft tenslotte de identificatie van niet-rijksinwoners, dient naast de volledige naam gebruik gemaakt te worden van hun adres zoals het voorkomt op hun officiële identiteitsdocumenten (paspoort, identiteitskaart,...); het document dient opgesteld te zijn of minstens vertaald in het Nederlands, Frans, Duits of Engels.

Bij gebreke van een vermelding van het adres van de cliënt op het bewijsstuk dat hij voorlegt of ingeval de leasingonderneming niet over de vereiste technische middelen beschikt om kennis te nemen of een kopie te maken van het adres op basis van de voorgelegde elektronische identiteitskaart, of anders ook indien zij de juistheid van het opgegeven adres betwijfelt, moet zij deze gegevens controleren aan de hand van een ander document opgesteld of minstens vertaald in het Nederlands, Frans, Duits of Engels (bijvoorbeeld het rijbewijs, een kiesbrief, officieel attest van gezinssamenstelling, jachtvergunning,...), dat als bewijs kan dienen voor het ware adres van de cliënt en moet zij hiervan een kopie nemen.

De identificatie dient eveneens te slaan op het voorwerp en de verwachte aard van de zakenrelatie. In zeer algemene termen wordt deze verplichting gewoonlijk omschreven als het inzamen van informatie door de onderneming omtrent het type van de verrichting waarvoor de cliënt een beroep op haar doet alsook van alle relevante informatie die inzicht kan verschaffen betreffende het oogmerk van de cliënt om de zakenrelatie aan te gaan.

In de praktijk kan dit voor het activiteitsgebied van de leasingondernemingen als volgt vertaald worden : gezien de geïndiceerde activiteiten voor onze sector in feite als mono-product kunnen beschouwd worden, op het onderscheid tussen roerende en onroerende goederen als voorwerp van het leasingcontract na, betreft de aard van de zakenrelatie steeds de verhuur van goederen voor beroepsdoeleinden, gevolgd door een eventuele verkoopoperatie op het einde van het contract. Het voorwerp is vanzelfsprekend het in leasing te nemen object. Deze premissen zijn dermate verbonden met de aard van een leasingoperatie, dat het o.i. geen verder onderzoek behoeft; wij bevelen bijgevolg enkel aan ter gelegenheid van de introductie van de leasingaanvraag in kwestie de vraag te stellen naar het doel van de investering, wat volgens ons de meest relevante informatie zal opleveren.

De identificatie van de persoonsgegevens dient tevens te geschieden wanneer de leasingonderneming twijfelt aan de juistheid of waarachtigheid van de haar verstrekte identificatiegegevens. Uitsluitend de identiteitsgegevens zijn vaststaande en controleerbare gegevens. In de praktijk zal dus enkel hiervan de juistheid en de waarachtigheid kunnen worden gecontroleerd.

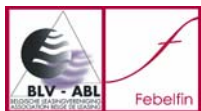
Indien wordt betwijfeld of de bedoelde cliënt voor eigen rekening handelt, of indien vaststaat dat hij niet voor eigen rekening handelt, zal de leasingonderneming alle redelijke maatregelen treffen om informatie te verkrijgen omtrent de ware identiteit van de perso(o)n(en) voor wier rekening deze cliënt handelt.

Naast de hierboven omschreven identificatieverplichtingen, zullen de leasingondernemingen ieder hun eigen cliënt-acceptatie-voorwaarden definiëren en dit onder meer in functie van specifieke marktsegmenten, cliëntentypes en risico-activiteiten.

Alhoewel het volgende in feite niet specifiek van toepassing is op leasingondernemingen, kan een lessor, in het kader van de algemene waakzaamheidsplicht, bijkomende omzichtigheid aan de dag te leggen alvorens een cliëntrelatie aan te gaan met een natuurlijke persoon die een PEP (Politically Exposed Person) blijkt te zijn. Het grote probleem betreft niet de identificatie, maar wel het bekomen van de informatie dat een persoon politiek actief is of was, of een direct familielid van een dergelijk persoon is. Deze informatie mag bekomen worden via externe bronnen of via het stellen van vragen aan de cliënt. Febelfin heeft in dit kader een vragenlijst ontworpen, die bij een positief antwoord leidt tot identificatie van een PEP. De leden vinden het model van Febelfin toegevoegd in bijlage van deze Code of Conduct.

Ter illustratie kunnen wij in dit verband meegeven dat in het algemeen als PEP kunnen beschouwd worden :

- personen die een huidig of een vorig politiek mandaat opgenomen hebben op een hoog politiek niveau, en dit zowel op nationaal, federaal of regionaal niveau: regeringslid, parlementariër, partijvoorzitter van een regeringspartij,...gaande tot mandaten in intercommunales en O.C.M.W.'s;
- hoge ambtenaren en legerofficieren met een hoge graad;

- voorzitters, bestuursleden en hoge ambtenaren van internationale organisaties;
- hun directe familieleden (ouders en kinderen);

vanuit dit standpunt dient men dus tevens aandacht te hebben voor de bedrijven (zowel publiek- als privaatrechtelijk) waarin zij een belangrijke controlemacht uitoefenen.

Anderzijds geldt de beperking dat zij over een effectieve beslissingsmacht met betrekking tot het toekennen of uitvoeren van investeringen dienen te beschikken.

Hoofdstuk III : Identificatieverplichtingen voor rechtspersonen of morele personen

III.1. Toepasselijke bepalingen van de Witwaswet.

Art. 4

§ 1.

De in de artikelen 2, 2bis, 1° tot 4°, en 2ter bedoelde ondernemingen en personen dienen hun cliënten en de lasthebbers van hun cliënten te identificeren en hun identiteit te controleren, aan de hand van een bewijsstuk, waarvan een afschrift wordt genomen op papier of op elektronische drager wanneer:

1° ze een zakenrelatie aanknopen waardoor de betrokkenen gewone cliënten worden;

2° de cliënt wenst over te gaan tot het uitvoeren van:

a) een verrichting, voor een bedrag van 10.000 EUR of meer, ongeacht of zij wordt uitgevoerd in één of in verscheidene verrichtingen waartussen een verband blijkt te bestaan; of

b) een verrichting, zelfs wanneer het bedrag lager is dan 10.000 EUR, zodra wordt vermoed dat het gaat om witwassen van geld of om financiering van terrorisme; of (...)

3° ze twijfelen aan de waarachtigheid of aan de juistheid van de identificatiegegevens over een bestaande cliënt.

(...) Niettegenstaande artikel 5, § 1, betreffen (...) de identificatie en de controle (...) voor rechtspersonen en trusts de naam en de zetel van de rechtspersoon, de bestuurders en de kennis van de bepalingen omtrent de bevoegdheid verbintenissen aan te gaan voor de rechtspersoon of de trust. De vereenzelviging slaat ook op het voorwerp en de verwachte aard van de zakenrelatie.

§ 2.

De ondernemingen en personen bedoeld in de artikelen 2, 2bis, 1° tot 4°, en 2ter, moeten een constante waakzaamheid aan de dag leggen ten opzichte van de zakenrelatie en een aandachtig onderzoek verzekeren van de uitgevoerde verrichtingen om zich ervan te vergewissen dat deze stroken met de kennis die ze hebben van hun cliënt, van zijn commerciële activiteiten, van zijn risicoprofiel en, indien nodig, van de herkomst van de fondsen.

§ 3.

Wanneer de ondernemingen en personen bedoeld in de artikelen 2, 2bis, 1° tot 4°, en 2ter, hun waakzaamheidsplicht bedoeld in de §§ 1 en 2 niet kunnen nakomen, mogen ze geen zakenrelatie aanknopen of in stand houden. Ze beslissen zo een melding aan de Cel voor financiële informatieverwerking overeenkomstig de artikelen 12 tot 14ter van de wet zich opdringt.

§ 4.

De ondernemingen en personen bedoeld in artikel 2, met uitzondering van de 17°, 18° en 21°, mogen de waakzaamheidsplicht bedoeld in de §§ 1 en 2 laten uitvoeren door een derde-zaakbrenger, voor zover deze eveneens een krediet- of financiële instelling is in de zin van artikel 1 van de richtlijn 91/308/EEG of een krediet- of financiële instelling uit een land waarvan de wetgeving waakzaamheidsverplichtingen oplegt die evenwaardig zijn met deze bepaald in de artikelen 4 en 5 van deze wet. De lidstaten van de Financiële Actiegroep worden vermoed aan deze vereiste te voldoen. Op advies van de Cel voor financiële informatieverwerking kan de Koning dit vermoeden uitbreiden tot andere staten.

§5 (...)

§6 (...)

Art. 5

§ 1.

De ondernemingen en personen bedoeld in de artikelen 2, 2bis, 1° tot 4°, en 2ter, moeten de persoon of personen, voor wier rekening de verrichting wordt uitgevoerd, identificeren en alle redelijke maatregelen nemen om hun identiteit te controleren :

1° in geval van twijfel over de vraag of de cliënten bedoeld in artikel 4 handelen voor eigen rekening of in geval van zekerheid dat ze niet voor eigen rekening handelen;

2° wanneer de cliënt een rechtspersoon of een trust is.

Wanneer de cliënt een rechtspersoon of een trust is, moeten de maatregelen de identificatie inhouden van de natuurlijke persoon of personen die de uiteindelijke eigenaar zijn van de cliënt of er controle op uitoefenen.

Wanneer de cliënt of de houder van een controleparticipatie een beursgenoteerde vennootschap is, moeten haar aandeelhouders niet worden geïdentificeerd en moet hun identiteit niet worden nagegaan.

§ 2.

De toepassingsmodaliteiten van de hierboven opgesomde verplichtingen worden verduidelijkt door de overheden (...), in functie van het risico dat de cliënt, de zakenrelatie of de verrichting vertegenwoordigt.

Art. 6

De in de artikelen 4 en 5 bedoelde identificatieverplichtingen zijn niet van toepassing op de de in de artikelen 2, 2bis, 1° tot 4°, en 2ter bedoelde ondernemingen en personen in geval de cliënt eveneens een in artikel 2, punt 17°, 18° en 21° uitgezonderd, bedoelde onderneming of persoon is of een kredietinstelling of een financiële instelling is bedoeld in artikel 1 van de richtlijn 91/308/EEG, dan wel een kredietinstelling of een financiële instelling is die gevestigd is in een staat waarvan de wetgeving gelijkwaardige verplichtingen oplegt als voorgeschreven door richtlijn 91/308/EEG. De Staten die lid zijn van de Financiële Actiegroep tegen het witwassen van geld, worden beschouwd als Staten die aan deze voorwaarde voldoen. De Koning kan dit vermoeden uitbreiden tot andere Staten op advies van de Cel voor financiële informatieverwerking. (...)

Art. 8

De ondernemingen en personen bedoeld in de artikelen 2, 2bis en 2ter onderzoeken met een bijzondere aandacht elke verrichting die ze, uit hun aard of door hun ongebruikelijk karakter gelet op de activiteiten van de cliënt, de begeleidende omstandigheden of de hoedanigheid van de betrokken personen, bijzonder vatbaar achten voor het witwassen van geld of voor de financiering van terrorisme.

III.2. COMMENTAAR EN INTERPRETATIE BETREFFENDE LEASINGOPERATIES

1. Identificatie:

Rechtspersonen opgericht naar Belgisch recht met volledige rechtspersoonlijkheid

Rechtspersonen opgericht naar Belgisch recht dienen de meest recente versie van de gecoördineerde statuten of de geactualiseerde statuten, d.w.z. de oprichtingsakte samen met alle andere volgende statutenwijzigingen zoals deze zijn neergelegd ter Griffie of gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, voor te leggen ter identificatie. Er stellen zich in de praktijk echter twee problemen:

- de gecoördineerde statuten worden niet gepubliceerd in het Staatsblad, maar dienen enkel neergelegd te worden ter Griffie; de Griffiegegevens zijn niet via het internet raadpleegbaar; de statuten zoals deze kunnen bekomen worden via het Belgisch Staatsblad gaan vaak niet ver genoeg terug in de tijd en zijn bijgevolg onvolledig;

- in de praktijk zijn vele KMO's en kleine vennootschappen niet in orde met het neerleggen van hun gecoördineerde statuten.

Daarnaast behelst de identificatie de bestuurders van de rechtspersoon. Het volstaat om een kopie te nemen van de *lijst* van de bestuurders (minstens: naam, voornaam, woonplaats). Het is dus niet zo dat elke bestuurder een kopie van zijn identiteitskaart dient voor te leggen. Evenwel, indien een rechtspersoon een bestuursmandaat opneemt, dient de identiteit (minstens: naam, voornaam, woonplaats) van de permanente of vaste vertegenwoordiger (natuurlijke persoon) opgegeven te worden. De verificatie van de identificatie en bijgevolg de kopie van de identiteitskaart van de bestuurders met externe vertegenwoordigingsbevoegdheid of de lasthebbers of personen die de rechtspersoon in kwestie zullen vertegenwoordigen, is beperkt tot diegenen die effectief zullen handelen in het kader van de cliëntrelatie.

Met dit onderdeel viseren wij tevens de publiekrechtelijke rechtspersonen alhoewel we o.i. tevens mogen aanstippen, in overweging nemende hun oprichters, hun doelstellingen van algemeen belang evenals hun controle instanties, dat aan de identificatieverplichtingen moet voldaan worden in functie van het risico. Bijgevolg zal een onderzoek naar de economisch rechthebbenden overbodig blijken, kunnen de statutaire bepalingen beperkt blijven tot deze die de vertegenwoordigingsbevoegdheden omvatten en de identificatie tot de bestuurders die de rechtspersoon in kwestie verbinden. Tenslotte, dient het nog vermeld, speelt ook de grootte van de investering een rol in deze beoordeling.

Andere rechtspersonen of gelijkaardige structuren

Rechtspersonen opgericht naar buitenlands recht dienen gelijkaardige documenten voor te leggen als een rechtspersoon naar Belgisch recht; deze documenten dienen bij voorkeur opgesteld te zijn in of vertaald in één van volgende talen: Nederlands, Frans, Duits, of Engels. Indien de leasingonderneming echter in staat is de inhoud ervan te begrijpen, is het niet noodzakelijk over te gaan tot een vertaling.

In geval van een trust, een feitelijke vereniging, een fiducie of een vereniging zonder rechtspersoonlijkheid, volstaan de documenten die het bewijs leveren van het bestaan, het doel, de wijze van beheer en welke de verschillende bestuursorganen zijn die de rechtspersoon kent, aangevuld met de lijst van de bestuurders en de identiteit van personen met externe vertegenwoordigingsbevoegdheid. Vanzelfsprekend gaat het hier over vormvrije documenten waarvoor geen publicatieverplichtingen bestaan en waaromtrent de leasingonderneming zich een oordeel dient te vormen wat betreft hun geloofwaardigheid.

Voor wat betreft de natuurlijke personen die vertegenwoordigingsbevoegdheid uitoefenen voor een rechtspersoon, een feitelijke vereniging, een trust, een fiducie of een juridische structuur zonder rechtspersoonlijkheid, is het evident dat hun identificatie en de controle ervan geschieden conform de regels die gelden voor de identificatie van natuurlijke personen. Zij zijn immers lasthebbers in voorkomend geval.

2. Definitie van een trust en een fiducie:

De Belgische wet kent de rechtsvorm ‘trust’ niet. Het is dus niet mogelijk om een trust op te richten naar Belgisch recht. Ofwel is men in het Belgisch recht eigenaar van bepaalde goederen, of niet: een tussenvorm bestaat hier niet. Bij de Angelsaksische rechtsvorm die een trust is, is het echter mogelijk goederen van een ander te beheren en erover te beschikken alsof de trust zelf de eigenaar zou zijn.

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen een publieke trust en een private trust. Een publieke trust is een publiekrechtelijk opgerichte vereniging veelal met een menslievend doel, en heeft als zodanig een laag risicoprofiel.

Het is in dit verband tevens belangrijk voldoende oog te hebben voor het land waarin de trust werd opgericht of onder wiens rechtssysteem ze ressorteert, en vervolgens verder het risicoprofiel ervan te interpreteren in functie van het land van origine.

Een private trust is een door particulieren opgerichte rechtspersoon met een privaat doel, waarbij goederen onder de macht van een trustee worden gebracht om ze te besturen ten behoeve van een *begunstigde* of voor een bepaald doel. De goederen van de trust vormen een afzonderlijk vermogen en maken geen deel uit van het vermogen van de trustee. De trustee heeft de bevoegdheid en de plicht om in overeenstemming met de bepalingen van de trust en de lokale wetgeving waaraan de trust is onderworpen, de goederen van de trust te besturen, te beheren of erover te beschikken. **Een private trust heeft een zeer hoog risicoprofiel**, omdat het perfect mogelijk is om de identificatie van de economisch rechthebbenden (de werkelijke eigenaars of de begunstigden van de goederen van de trust) uiterst moeilijk tot onmogelijk te maken.

De fiducie is het antwoord van continentaal Europa op de Angelsaksische trust. Zoals de term “fiducie” suggereert, draagt een persoon “in vertrouwen” het beheer van zijn vermogen over aan een fiducie. De fiducie beheert dit vermogen en verricht alle handelingen, net alsof ze zelf eigenaar zou zijn. Deze rechtsvorm is onder meer gekend in het Groot-Hertogdom Luxemburg. *Mutatis mutandis* geldt de opmerking over het hoog risicoprofiel van een trust op diens beurt eveneens voor een fiducie.

3. Opsporen en identificeren van de economisch rechthebbenden:

De lessor heeft de wettelijke verplichting om in geval van rechtspersonen en trusts over te gaan tot identificatie van de *natuurlijke* perso(o)n(en) die de uiteindelijke economische eigenaar(s) is (zijn). Hiermee worden bedoeld de natuurlijke personen die de “uiteindelijke” bezitter(s) zijn, of minstens zij die de uiteindelijke controle uitoefenen over de rechtspersoon. De bedoeling van de wetgever is dat dit moet leiden tot een zo volledig mogelijk inzicht in de eigendoms- of controlestructuur van de cliënt.

De verplichting tot identificatie van de economische rechthebbende(n) geldt niet indien de rechtspersoon of de trust een beursgenoteerd bedrijf is.

De identificatie van een economisch rechthebbende betreft niet de aard noch het voorwerp van de zakenrelatie.

De wetgever legt hiermee aan de financiële wereld een verplichting op die niet eens door de vennootschapswet wordt opgelegd: nergens in deze wet bestaat de verplichting om de aandeelhoudersstructuur publiek te maken, noch door neerlegging ter Griffie, noch door publicatie in het Staatsblad. Enkel in het kader van andere wetten inzake de controle over grote of beursgenoteerde ondernemingen wordt de verplichting opgelegd om belangrijke participaties kenbaar te maken bij de controle-overheden. Dit kenbaar maken gebeurt dus discreet, in een zeer beperkte kring, en zeker niet publiek. In dit kader kan ten informatieve titel vermeld worden dat de CBFA heeft beloofd om wetgevende initiatieven die dit probleem oplossen, te ondersteunen. Het is dan ook in dit licht dat wij deze bepalingen verder zullen interpreteren.

De witwaswet voorziet een dubbele verplichting:

- enerzijds de identificatie, zijnde het opstellen van de *lijst* van de economisch rechthebbenden;
- en anderzijds de verificatie van deze identificatie, zijnde de controle van de identiteit en het bewaren van het identificatiestuk.

Artikel 5 van de wet is minder streng geformuleerd dan artikel 4. De lessor dient dus de economisch rechthebbenden te identificeren en vervolgens alle redelijke maatregelen te treffen teneinde de bekomen identiteitsgegevens van de economische begunstigde(n) te verifiëren. De controle van de identificatiegegevens zal in de praktijk de meeste moeite vergen. De invulling van de zin “alle redelijke maatregelen nemen” zal van belang zijn. Dit laatste zal afhangen van de risico’s op witwassen waaraan de leasingactiviteit blootgesteld kan worden. Op het eerste zicht zijn die eerder beperkt.

Hoewel het begrip ‘economisch rechthebbende’ ruimer is dan ‘aandeelhouder’, zal deze identificatieverplichting voor Belgische rechtspersonen bijna altijd overeenkomen met het bekomen van de lijst van de hoofd- en de controlerende aandeelhouders. Aldus worden de bestuurders die de vennootschap niet vertegenwoordigen in feite eveneens geassimileerd met economisch rechthebbenden.

Op welk ogenblik de economisch rechthebbenden dienen geïdentificeerd te worden, staat niet duidelijk in artikel 5 van de wet. Doch art 4 §1 laatste lid in fine vangt aan met de woorden “niettegenstaande artikel 5 §1 betreffen ze voor ...”. De economisch rechthebbenden dienen dus geïdentificeerd te worden op het ogenblik dat er een identificatie krachtens artikel 4 van de wet vereist is.

De identificatie van de economische rechthebbende(n) voor vennootschappen legt op de lessor de bijkomende verplichting op om voor bestuurders die zelf rechtspersonen zijn, de identificatie verder te zetten tot het verschijnen van een natuurlijke persoon, de uiteindelijke eigenaar. Deze verplichting geldt niet voor de beursgenoteerde vennootschappen.

Nergens wordt verduidelijkt of een notering op de beurs van bij voorbeeld een land dat op de embargo-lijst van de FAG-GAFI staat, voldoende is om de financiële sector vrij te stellen van verdere identificatie. Gezien dergelijk embargo het gevolg is van onbestaande of een onvoldoende sluitende anti-witwaswetgeving, is het aangeraden om de economisch rechthebbenden van een vennootschap, genoteerd op een beurs in een land dat vermeld staat op de embargo-lijst, toch volledig te identificeren, dit houdt dus een identificatie in aan de hand van een kopie van hun identiteitskaart. Veelal zal het verboden zijn om in zulk geval een financiële transactie uit te voeren en zal men moeten weigeren met deze cliënten een zakenrelatie aan te gaan of in stand te houden.

4. Categorieën van economisch rechthebbenden :

- A. Aandeelhouders, vennoten (cfr. artikelen 5 tot 9 van het Vennootschapswetboek);
- B. Personen benoemd in de organen van een vennootschap (raad van bestuur en directiecomité), zonder evenwel over externe vertegenwoordigingsbevoegdheid te beschikken (en die desgevallend geen aandeelhouder zijn).
- C. Begunstigden van een trust, in het bijzonder de aanwijzing van de *trustees* en de reden van oprichting van de trust. Een voorbeeld: kapitaalsbeheer in het voordeel van persoon X betekent dat de identificatie-verplichting zich uitstrekt tot persoon X.

5. Theoretische invulling van de vereiste identificatiestukken van de verschillende economisch rechthebbenden:

Wij vangen aan met een overzicht van de initieel ontstane interpretaties in dit verband, waartegenover wij vervolgens een meer praktische benadering afzetten (cfr. punt 6 van dit hoofdstuk) en verwijzen naar het document “Attestation d’identité d’ayant droit économique”, ontwikkeld binnen de schoot van Febelfin, dat in dit verband grote diensten kan bewijzen.

A. Rechtspersoon opgericht naar Belgisch recht:

- a. Beursgenoteerd: geen identificatiestukken vereist;
- b. Niet-beursgenoteerde vennootschappen en verenigingen:
  - i. personenvennootschappen: uittreksel oprichtingsakte/het register van vennoten;
  - ii. kapitaalsvennootschappen met aandelen op naam: uittreksel oprichtingsakte/het register van aandelen op naam;
  - iii. kapitaalsvennootschappen met aandelen aan toonder: uittreksel oprichtingsakte/de aanwezigheidslijst van de laatste en de voorlaatste algemene vergadering;

- iv. vennootschappen met gedematerialiseerde aandelen: een verklaring van de certificaatuitgevende rekeninghouder die de lijst van de aandeelhouders onder zich bewaart.
- c. Rechtspersoonlijkheid doch geen handelsvennootschap noch handelsvorm (vb. V.Z.W.): zij die een bestuurdersmandaat waarnemen zonder over enige vertegenwoordigingsbevoegdheid te beschikken.

- d. Trust of een fiducie: De economisch rechthebbende is:

diegene die in de oprichtingsakte of in een ander stuk met naam is aangewezen als de begunstigde van de trust of de fiducie;

de *echte* begunstigden van de trust of de fiducie, ook al worden zij niet met naam aangewezen, indien de onderneming, op basis van bijkomende informatie, redenen heeft om te *vermoeden* dat hun benoeming zonder vermelding van naam tot doel heeft om hun identiteit te verdoezelen;

de personen die de *feitelijke* macht hebben om een aanzienlijke invloed uit te oefenen op het bestuur van de trust, zonder daartoe met naam te zijn aangewezen of zonder vertegenwoordigingsbevoegdheid te bezitten.

- e. Feitelijke vereniging of andere structuur zonder rechtspersoonlijkheid: de personen die de macht hebben om een aanzienlijke invloed uit te oefenen op het beheer;

- f. Bij splitsing van rechten: de vruchtgebruiker of opstalhouder worden beschouwd als de daadwerkelijke cliënten, de andere rechthebbenden zoals de naakte eigenaar of erfpachthouder worden geassimileerd met economisch rechthebbenden.

B. Rechtspersoon opgericht naar buitenlands recht: gelijkaardige stukken.

De onderneming neemt alle redelijke maatregelen om de medegedeelde of gedetecteerde economische begunstigden te toetsen aan de hand van elk document dat als bewijs kan dienen conform de wetgeving die van toepassing is op die vennootschap.

6. Praktische benadering van de identificatie van de economisch rechthebbende(n)

Teneinde de finaliteit van de wet na te leven, primeert boven het naleven van de hierboven omschreven formaliteiten het effectief bekomen van de vereiste identificatiegegevens en informatie vanuit een betrouwbare bron en dit tevens geïnterpreteerd tegenover de achtergrond van het risico op witwassen dat de operatie inhoudt. Onder economisch rechthebbende(n) begrijpen we aldus de natuurlijke perso(o)n(en) die de controle over de vennootschap of vereniging uitoefen(t)(en), in rechte of in feite, en dit zowel rechtstreeks als onrechtstreeks, evenals zij die de feitelijke macht bezitten een belangrijke invloed uit te oefenen inzake het bestuur en tenslotte zij die economische voordelen behalen door de operaties die de vennootschap of vereniging realiseert.

Wij verwijzen in dit verband naar een advies van mevrouw Grijseels, juridisch adviseur van de CFI, die verduidelijkt dat het gaat om “de natuurlijke personen die de uiteindelijke bezitter zijn van de rechtspersoon, of minstens alle natuurlijke personen die de uiteindelijke controle uitoefenen over de rechtspersoon. Het begrip “controle” moet verstaan worden in de zin van artikel 5 van het Vennootschapswetboek. De relevante gegevens voor de identificatie van rechtspersonen, zowel Belgische als buitenlandse rechtspersonen, moeten leiden tot een inzicht in de eigendom of de controlestructuur van de cliënt”.

De lessor kan een lijst laten invullen of deze zelf opstellen. Vermits de wet geen officiële publicatieverplichting kent, dient de lijst bij voorkeur ondertekend te worden door een bestuurder of persoon met vertegenwoordigingsbevoegdheid. Anderzijds kan men deze lijst ook toetsen aan andere documenten die wel onderhevig zijn aan de wettelijke publicatieplicht, bij voorbeeld de lijst van de meerderheidsaandeelhouders zoals ze wordt vermeld bij de neerlegging van de jaarrekening. Een controle van de opgestelde lijst aan de hand van publieke documenten is geen verplichting; bijgevolg kan de onderneming dergelijke verificatie laten afhangen van het risico verbonden aan een bepaalde cliënt of een bepaalde transactie.

De verificatieverplichting betreffende de identificatie bestaat uit een inspanningsverbintenis, geen resultaatsverbintenis: De onderneming dient alle redelijke maatregelen te nemen, (=inspanningsverbintenis) om de identiteit te controleren aan de hand van documenten als bedoeld in de overeenkomstige wetsartikels. Is deze controle niet mogelijk, dan neemt de onderneming alle redelijke maatregelen om de controle te verrichten aan de hand van andere documenten of bronnen waaraan redelijkerwijze geloof mag gehecht worden. Het primordiale criterium wordt aldus in dit verband de geloofwaardigheid van de bron waaruit men zijn gegevens geput heeft. Het aangaan van de cliëntenrelatie zonder in het bezit te zijn van alle stukken geschiedt op risico van de financiële instelling. De lessor dient op te volgen of hij in het bezit komt van alle stukken en dit binnen een redelijk korte termijn. Indien het redelijkerwijs niet mogelijk is de identiteit van de betrokken persoon te controleren, stelt de lessor hierover een schriftelijke verklaring op die hij in het identificatiedossier van de cliënt bewaart. De schriftelijke verklaring (we hebben het nodige gedaan, doch we zijn er niet in geslaagd) mag uiteraard niet de standaard worden.

Dient een financiële instelling in *alle* gevallen over te gaan tot een volledige identificatie van de economisch rechthebbenden, of volstaat een *risk-based approach*?

Er bestaan gegronde argumenten om de economisch rechthebbenden doelgebonden op te sporen, op basis van het risico (vb. risicosector, identificatie van een cliënt op afstand, risicovolle transacties) en in functie van de verhoogde kans op witwassen bij het uitvoeren van zijn transacties. Zoals hierboven gesteld, is dit risico in de leasingsector eerder klein. Het achterhalen van wie werkelijk economisch begunstigde is, primeert op de formaliteiten van de verificatie van de identificatie of de volledigheid van de lijst der aandeelhouders. Voor onze sector zou het in het merendeel van de gevallen kunnen volstaan om de lijst van de economisch rechthebbenden te bekomen.

Wij verwijzen in dit verband naar artikel 69 van het Wetboek van Vennootschappen

(inhoud van de oprichtingsakte):

4° de nauwkeurige opgave van de identiteit van de hoofdelijk aansprakelijke vennoten, de oprichters en de vennoten die hun inbreng nog niet volledig hebben volgestort; in dit laatste geval bevat het uittreksel voor elk van deze vennoten het bedrag van de nog niet volgestorte inbrengen;

Bijgevolg, wanneer de namen die voorkomen op de lijst identiek zijn met de namen vermeld in het uittreksel van de oprichtingsakte, dient er geen identificatie meer te geschieden. Bij het verlijden van de oprichtingsakte heeft de notaris immers nauwkeurig de identiteit van deze personen geregistreerd. Bovendien is ook de notaris onderworpen aan het toepassingsgebied van de witwaswet.

Vertonen de activiteiten van de cliënt echter een hoog risico op witwassen, dan is het aangewezen om bijkomende bewijsstukken te vragen, zoals een kopie van de identiteitskaart van de economisch rechthebbende(n).

7. Het voorwerp en de verwachte aard van de zakenrelatie:

De identificatie dient eveneens te slaan op het voorwerp en de verwachte aard van de zakenrelatie. In zeer algemene termen wordt deze verplichting gewoonlijk omschreven als het verzamelen van informatie door de onderneming omtrent het type van de verrichting waarvoor de cliënt een beroep op haar doet alsook van alle relevante informatie die inzicht kan verschaffen betreffende het oogmerk van de cliënt om de zakenrelatie aan te gaan.

In de praktijk kan dit voor het activiteitsgebied van de leasingondernemingen als volgt vertaald worden : gezien de geïndiceerde activiteiten voor onze sector in feite als mono-product kunnen beschouwd worden, op het onderscheid tussen roerende en onroerende goederen als voorwerp van het leasingcontract na, betreft de aard van de zakenrelatie steeds de verhuur van goederen voor beroepsdoeleinden, eventueel gevolgd door een verkoopoperatie op het einde van het contract. Het voorwerp is vanzelfsprekend het in leasing te nemen object. Deze premissen zijn dermate verbonden met de aard van een leasingoperatie, dat het o.i. geen verder onderzoek behoeft; wij bevelen bijgevolg enkel aan ter gelegenheid van de introductie van de leasingaanvraag in kwestie de vraag te stellen naar het doel van de investering, wat volgens ons de meest relevante informatie zal opleveren.

8. Controle en opvolging van de identificatie van bestaande cliënten:

Een bijkomende identificatie dient steeds te geschieden wanneer er twijfel bestaat over de waarachtigheid of juistheid van de identificatiegegevens van een bestaande cliënt.

9. Hulpmiddelen voor de identificatie van Belgische rechtspersonen en economisch rechthebbenden:

- Febelfin vroeg in naam van haar leden toegang tot het Belgisch Rijksregister van natuurlijke personen. Als het recht op toegang zou worden toegestaan, dan zal dit in principe beperkt blijven tot een raadpleging op basis van het Rijksregisternummer, en

de gegevens van het antwoord zullen beperkt zijn tot de noodzakelijke identiteitsgegevens: naam, voornaam, geboortedatum, woonplaats.

10. Opstellen van een cliënt-acceptatie-beleid:

Daarbovenop dient elk lid zijn eigen cliëntacceptatievoorwaarden op te stellen in functie van specifieke marktsegmenten , cliëntenrisicoprofielen, risicoactiviteiten e.d.m.

Alhoewel het volgende in feite niet specifiek van toepassing is op leasingondernemingen, kan een lessor, in het kader van de algemene waakzaamheidsplicht, de nodige omzichtigheid aan de dag te leggen alvorens een cliëntrelatie aan te gaan met een rechtspersoon waarin een PEP (Politically Exposed Person) als bestuurder of economisch begunstigde fungeert. Het grote probleem betreft niet de identificatie, maar wel het bekomen van de informatie dat een persoon politiek actief is of was, of een direct familielid van een dergelijk persoon is. Deze informatie mag bekomen worden via externe bronnen of het stellen van vragen aan de cliënt. Febelfin heeft in dit kader een vragenlijst ontworpen, die bij een positief antwoord leidt tot identificatie van een PEP. De leden vinden het model van Febelfin terzake toegevoegd in bijlage van deze Code of Conduct.

Ter illustratie kunnen wij in dit verband meegeven dat in het algemeen als PEP kunnen beschouwd worden :

- personen die een huidig of een vorig politiek mandaat opgenomen hebben op een hoog politiek niveau, en dit zowel op nationaal, federaal of regionaal niveau: regeringslid, parlementariër, partijvoorzitter van een regeringspartij, ..., gaande tot mandaten in intercommunales en O.C.M.W. 's;
- hoge ambtenaren en legerofficieren met een hoge graad;
- voorzitters, bestuursleden en hoge ambtenaren van internationale organisaties;
- hun directe familieleden (ouders en kinderen);

als gevolg hiervan kan men dus specifieke aandacht besteden aan de bedrijven (zowel publiek- als privaatrechtelijk) waarin zij een belangrijke controlemacht uitoefenen.

Anderzijds geldt de beperking dat zij over een effectieve beslissingsmacht met betrekking tot het toekennen of uitvoeren van investeringen dienen te beschikken.

Hoofdstuk IV : Andere betrokken partijen ten aanzien van de relatie leasingmaatschappij- cliënt

IV.1. FOURNISSEURS

En principe, il n'existe pas d'obligation d'identification des fournisseurs. Seuls les clients (ou le bénéficiaire effectif), bénéficiaires de l'aspect crédit de l'opération, sont indiqués dans la loi comme devant faire l'objet d'une procédure d'identification.

Il n'en reste pas moins que le lessor devra garder à l'esprit la finalité de la loi. Outre la question de l'identification du fournisseur, le lessor reste tenu d'un devoir général de déclaration et de vigilance : si le lessor sait ou soupçonne que le fournisseur dans le cadre d'une opération déterminée tente une opération de blanchiment de capitaux ou de financement du terrorisme, il en informera la CTIF/CFI conformément aux dispositions de la loi (cfr. infra Hoofdstuk VII, point 4). Le cas échéant, il se procurera bien évidemment les renseignements nécessaires. A cet égard, on mentionnera à titre exemplatif les « carrousels TVA ».

Par ailleurs, le lessor sera également attentif à ce que le bien financé ne soit pas surévalué par rapport à sa valeur de marché.

Cas particuliers :

- Convention de rachat ("buy back") signée par le fournisseur : en cas d'appel à cette convention de buy-back, le lessor n'agit plus en sa qualité financière de lessor mais en qualité de commerçant vendant un bien.

Intervenant en qualité de commerçant dans le cadre d'une vente, le lessor sera attentif à l'article 10 ter de la loi qui stipule que le prix de vente excédent EUR 15.000 ne peut être payé en espèces, mais plus particulièrement, nous soulignons dans ce cadre les dispositions spécifiques que nous avons convenues parmi les sociétés de leasing en ce qui concerne le fait d'éviter les opérations en espèces (cfr. Hoofdstuk VII.2.5.).

- Engagement de poursuite de location : le fournisseur devient un client et une relation d'affaires s'installe. Il est bien entendu que les obligations d'identification seront d'application en cette hypothèse, et en tout cas lors de l'appel à cet engagement. Néanmoins, afin de favoriser le bon déroulement d'une telle opération, nous conseillons de réaliser cette identification déjà lors de la signature de l'engagement.
- Sale and Lease Back : le fournisseur, qui a également la qualité de client, doit faire l'objet de la procédure d'identification.
- Convention de collaboration : une relation d'affaires s'installe avec le fournisseur et, par conséquent, une identification approfondie s'impose.

IV. 2. Derde-Zaakaanbrenger(s).

Artikel 4 §4 voorziet dat de leasingondernemingen de waakzaamheidsplicht bedoeld in artikel 4 §§1 en 2, mogen laten uitvoeren door een derde-zaakaanbrenger. Deze derde-zaakaanbrenger dient eveneens een krediet-of financiële instelling in de zin van artikel 1 van richtlijn 91/308/EEG of een krediet- of financiële instelling te zijn uit een land waarvan de wetgeving waakzaamheidsverplichtingen oplegt die evenwaardig zijn met deze bepaald in de artikelen 4 en 5.

De lidstaten van de Financiële Actiegroep worden vermoed aan deze vereiste te voldoen. Op advies van de CFI kan de Koning dit vermoeden uitbreiden tot andere lidstaten.

Leasingondernemingen kunnen bijgevolg een beroep doen op krediet- of financiële instellingen om de identificatieverplichtingen opgelegd in de wet van 12 januari 2004 uit te voeren. Hiertoe dient er geen agentuur, lastgevings- of uitbestedingsovereenkomst opgesteld te worden. Er zal wel een samenwerkingsovereenkomst dienen opgesteld te worden.

De leasingonderneming moet nagaan of de krediet- of financiële instelling voldoet aan de voorwaarden van artikel 4 §4 en dient hiervan de bewijzen te bewaren. Hiertoe kan een verklaring opgenomen worden in de samenwerkingsovereenkomst.

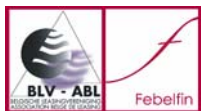
De leasingondernemingen kunnen dus zoals gesteld een beroep doen op krediet-of financiële instellingen naar buitenlands recht die voldoen aan de voorwaarden van artikel 4§4 van de wet. Deze instellingen mogen voor de nakoming van de verplichtingen hun eigen nationale reglementering volgen en de documenten die zij afleveren, kunnen rechtsgeldig door de leasingonderneming gebruikt worden.

In de samenwerkingsovereenkomst kunnen de volgende opdrachten aan de derde-zaakaangever gegeven worden:

- identificatie en controle van de identiteit van cliënten;
- identificatie en controle van de identiteit van economisch rechthebbenden;
- inzamelen van gegevens die noodzakelijk zijn voor het cliënt-acceptatiebeleid en de constante waakzaamheidsplicht.

De derde-zaakaanbrenger zal er zich wel toe moeten engageren dat deze gegevens verkregen werden naar aanleiding van een face tot face identificatie. De derde-zaakaangever kan op zijn beurt geen beroep doen op een derde-zaakaangever of mag de gegevens niet verkregen hebben door middel van een identificatie op afstand. Dit engagement kan opgenomen worden in de samenwerkingsovereenkomst.

Ondanks de tussenkomst van de derde-zaakaangever, blijft de leasingonderneming zelf verantwoordelijk voor de naleving van de witwasverplichtingen. In de

samenwerkingsovereenkomst kan er wel een vrijwaringclausule worden opgenomen. Deze eindverantwoordelijkheid van de leasingonderneming is echter dwingend. De leasingonderneming kan wel overeen komen met de derde-zaakaanbrenger dat deze de leasingonderneming zal vergoeden voor de directe en/of indirecte schade die laatstgenoemde zou leiden ingevolge een niet of niet correct naleven van de reglementering inzake de witwaspreventie door de derde-zaakaanbrenger.

In de samenwerkingsovereenkomst dient er ook bedongen te worden dat de derde-zaakaanbrenger zich ertoe engageert om onverwijld de volgende gegevens en/of documenten te bezorgen:

- de identificatiegegevens;
- en, op verzoek van de leasingondernemingen, een kopie van de controledocumenten.

Enkel de identificatiegegevens dienen dus onverwijld aan de leasingondernemingen bezorgd te worden. Onder onverwijld dient te worden verstaan: uiterlijk voor het aangaan van de zakenrelatie of voor het uitvoeren van een occasionele verrichting.

Een kopie van de controledocumenten dient enkel aan de leasingondernemingen bezorgd te worden indien deze daarom verzoeken. Hieruit kan men afleiden dat ook de bewaarplicht van de controlestukken kan worden overgelaten aan de derde-zaakwaarnemer. De derde-zaakwaarnemer moet wel in staat zijn om onmiddellijk, op verzoek van de leasingondernemingen, een kopie van de controlestukken te bezorgen.

Kan de derde-zaakwaarnemer naar eigen inzicht identificatiegegevens en eventuele andere gegevens bezorgen aan de leasingondernemingen? Hoe valt dit te verzoenen met de wetgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer?

Met betrekking tot de identificatiegegevens is er geen probleem, immers de verwerking van persoonsgegevens om te voldoen aan de identificatieverplichtingen die wettelijk worden opgelegd, is rechtmatig en toegelaten. Met betrekking tot de andere gegevens die desgevallend noodzakelijk zullen blijken om het cliënt-acceptatie-beleid en de waakzaamheidsplicht te kunnen uitvoeren, zal er moeten nagegaan worden onder welke voorwaarden dit kan gebeuren. Indien nodig zullen hiertoe de clausules met betrekking tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer moeten worden aangepast.

Normalerwijze voorzien de bestaande clausules inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer die worden aangewend door leasingondernemingen en financiële instellingen, in de mogelijkheid om gegevens uit te wisselen met contractueel verbonden instanties. Dit zal het geval zijn voor leasingondernemingen die behoren tot dezelfde groep als de financiële instelling. Dit kan ook het geval zijn voor leasingondernemingen die een samenwerkingsovereenkomst met een financiële instelling hebben afgesloten.

Indien dit niet het geval is of indien de bestaande clausules niet duidelijk genoeg zijn, vloeit hieruit voort dat deze zullen dienen aangepast te worden.

Hoofdstuk V : Vendoren

Le terme “vendor leasing” désigne une gamme de formules de refinancement de constructeurs, importateurs ou distributeurs de biens d’équipement, nées de différentes formules de collaboration entre ces diverses entreprises et des lessors, en vue de stimuler leurs ventes de ces biens et/ou prestations ou, plus généralement, de favoriser leurs turnover et qui sont inspirées du leasing.

A) Le vendor.

Le vendor, en tant que bénéficiaire direct ou indirect de l'opération de crédit, doit faire l'objet d'une identification conforme à la loi : il existe une relation d'affaires entre lui et la société de leasing.

B) Le "end-user"

1) Contrat de location.

Le contrat conclu entre le vendor et l'end-user est un contrat de location.

Comme l'a confirmé la CTIF/CFI, les obligations de diligence, et donc d'identification, ne s'appliquent que pour les activités de location-financement.

Par conséquent, il n'y pas d'obligation d'identification en cette hypothèse, mais il reste bien évidemment un devoir général de vigilance et de déclaration.

2) Contrat de location-financement.

Le contrat conclu entre le vendor et l'end-user est un contrat de location-financement.

Par contrat de location-financement, il y a lieu de comprendre les contrats répondant aux dispositions de l'Arrêté Royal n° 55 du 10 novembre 1967 organisant le statut juridique des entreprises pratiquant la location-financement, mais également toute forme de contrat de location prévoyant une option d'achat de quelque type que ce soit, y compris les opérations de crédit à la consommation telles que prévues par la loi du 12 juin 1991 relative au crédit à la consommation (loi "Claes"). En effet, les dispositions de la loi sont inspirées de Directives européennes qui visent le leasing en général et non le cadre restrictif de l'A.R. n° 55. Il s'agit en outre de se conformer à l'esprit de la loi.

Distinction subsidiaire : qui supporte le risque sur l'end-user ?

- a) Risque end-user supporté par le vendor : le bénéficiaire du crédit est le vendor et la cession ou la mise en gage du contrat sont effectuées à titre de garantie. L'obligation d'identification ne devrait porter que sur le vendor. Toutefois, si ce

dernier est lui-même soumis à la loi, le lessor est dispensé d'effectuer les obligations d'identification (art. 6 de la loi, sous réserve des exceptions prévues à cet article).

- b) Risque end-user supporté par le lessor : le bénéficiaire du crédit est le end-user. Obligation d'identification du end-user dans le chef du lessor, conformément aux dispositions de la loi. Si l'obligation d'identification est contractuellement à charge du vendor, le lessor restera néanmoins responsable, in fine, de la correcte application de la loi.

Hoofdstuk VI : Specifieke gevallen

VI.1. Identificatie op afstand.

Art. 6 bis van de wet bepaalt dat de ondernemingen specifieke en passende maatregelen nemen om tegemoet te komen aan het grotere risico voor witwassen van geld en voor de financiering van terrorisme dat ontstaat wanneer zakelijke betrekkingen of verrichtingen worden aangegaan met een cliënt die met het oog op de identificatie niet fysiek aanwezig is of kan zijn.

Art 10 lid 1 in fine van de wet bepaalt dat bij de interne controleprocedures bijzonder rekening zal worden gehouden met het verhoogde risico voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme bij verrichtingen op afstand als bedoeld in artikel 6bis.

Identificaties die uitgevoerd worden door agenten, lasthebbers en derde-zaakwaarnemers van de leasingondernemingen zijn face-to-face identificaties. Dus in deze gevallen zijn de bepalingen met betrekking tot de identificatie op afstand niet van toepassing.

Ook al geniet de face-to-face identificatie duidelijk de voorkeur, toch kan uit de twee geciteerde wetsartikelen opgemaakt worden dat een identificatie op afstand is toegestaan. Bijgevolg kunnen mogelijke cliënten zich richten tot de leasingondernemingen zonder dat er een rechtstreeks contact is.

In de wet wordt wel gesteld dat hieraan risico's verbonden zijn en dat bijgevolg de leasingondernemingen specifieke en passende maatregelen moeten nemen om deze risico's op te vangen. Elke leasingonderneming zal hieraan in zijn cliënt-acceptatiebeleid en zijn constante waakzaamheidsplicht de nodige aandacht moeten besteden.

Het valt wel op te merken dat de CBFA in haar reglement uitermate huiverachtig tegenover deze mogelijkheid staat: zo moeten de onderworpen ondernemingen nagaan of de cliënt niet doelbewust een face-to-face identificatie wenst te ontlopen. Bovendien moet de onderneming het nodige doen om alsnog een face tot face identificatie van de cliënt uit te voeren. De CBFA laat een identificatie op afstand enkel toe voor het aanknopen van een zakenrelatie (doch later dient er een face-to-face identificatie te gebeuren) en niet voor het uitvoeren van een occasionele verrichting. Voor alle duidelijkheid stippen wij hier echter onmiddellijk aan dat dit reglement niet van toepassing is op leasingondernemingen.

De leasingondernemingen zullen bij het invullen van hun cliënt-acceptatiebeleid en waakzaamheidsplicht niet zo'n huiverachtige houding dienen aan te nemen.

In tegenstelling tot de financiële instellingen hebben leasingondernemingen een beperktere activiteit, namelijk objectfinanciering. Deze activiteit is bovendien slechts in beperkte mate onderhevig aan de risico's van witwassen en financiering van terrorisme. Tenslotte is de gemiddelde omvang van de transacties ook kleiner.

Bij een identificatie op afstand kunnen de identiteitsgegevens gecontroleerd worden aan de hand van een kopie van een identiteitskaart of andere documenten die zijn toegelaten voor de identificatie van een natuurlijke persoon. De leasingonderneming zal bijzonder aandachtig moeten zijn ten aanzien van mogelijk kopieën van vervalste documenten. Bovendien bestaat ook het risico dat iemand zich van de documenten van een derde bedient.

In de toekomst zullen meer geavanceerde identificatiemiddelen beschikbaar zijn.

Zo zal de identificatie op afstand kunnen gebeuren aan de hand van een elektronische identiteitskaart. Hiertoe zullen zowel de cliënt als de leasingonderneming moeten beschikken over aangepaste hard- en software. Immers zal de cliënt op een veilige en sluitende manier zijn gegevens moeten kunnen verzenden naar de leasingonderneming. De leasingonderneming zal deze gegevens moeten toetsen aan de gegevens opgenomen in het rijksregister. Hiertoe moet de leasingonderneming gemachtigd worden om enerzijds gebruik te maken van het rijksregisternummer en anderzijds toegang tot het rijksregister te krijgen.

De invulling van deze mogelijkheid zal nog een tijdje op zich laten wachten:

- De invoering van de elektronische identiteitskaart wordt gespreid in de tijd.
- Het gebruik van het rijksregisternummer en de toegang tot het rijksregister dienen nog wettelijk geregeld te worden. Hiertoe is onder andere een gunstig advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer vereist.
- Leasingondernemingen kunnen op korte termijn beschikken over aangepaste hard- en software. Doch wanneer cliënten hiervoor de nodige investeringen zullen uitvoeren, blijft nog zeer de vraag.

Niettemin raden wij nu reeds aan de benodigde toestellen en software aan te schaffen teneinde bovenstaande optie zo snel als mogelijk in de praktijk te kunnen omzetten van zodra dit kanaal toegelaten zal zijn.

De identificatie op afstand zal eveneens kunnen gebeuren aan de hand van een gekwalificeerd certificaat in de zin van de wet van 9 juli 2001 houdende de vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen en certificatie-diensten. Cliënten zullen van op afstand documenten kunnen authenticeren en elektronisch kunnen ondertekenen. Een gekwalificeerd certificaat zal de authenticiteit van deze handtekening attesteren. De leasingonderneming die bij de identificatie op afstand wenst gebruik te maken van dit certificaat, zal de volgende zaken moeten nagaan:

- Is het certificaat uitgereikt door een bekwame en bevoegde instantie?
- Is het certificaat uitgereikt naar aanleiding van een face-to-face identificatie (cfr. naar analogie met de derde-zaakwaarnemers die, op hun beurt, geen identificatie op afstand mogen uitvoeren)?

- Is het certificaat nog geldig? Is het certificaat niet verlopen? Is het certificaat niet herroepen? Dit laatste zou op een onmiddellijke, systematische en automatische wijze dienen gecontroleerd te worden.

VI.2. Occasionele transacties

De besproken identificatieverplichtingen gelden ook wanneer een cliënt wenst over te gaan tot het uitvoeren van:

- a) een verrichting, voor een bedrag van 10.000 EUR of meer, ongeacht of zij wordt uitgevoerd in één of in verscheidene verrichtingen waartussen een verband blijkt te bestaan; of
- b) een verrichting, zelfs wanneer het bedrag lager is dan 10.000 EUR, zodra wordt vermoed dat het gaat om het witwassen van geld of om financiering van terrorisme (...)

Cliënten die wensen over te gaan tot een verrichting van meer dan 10.000 EUR dienen op eenzelfde manier geïdentificeerd te worden als zouden ze een zakenrelatie aangaan met de leasingonderneming.

Of de verrichting al dan niet onderworpen is aan een BTW heffing doet niet terzake, men dient rekening te houden met het effectieve bedrag van de transactie.

Het begrip zakenrelatie wordt ruim geïnterpreteerd. Er is niet alleen een zakenrelatie ingevolge het afsluiten van een contract doch ook wanneer een cliënt zich, zonder een contract af te sluiten, geregeld en herhaaldelijk tot eenzelfde onderneming wendt voor het uitvoeren van een aantal afzonderlijke en opeenvolgende financiële verrichtingen. Moeten één of meer verrichtingen waartussen een verband blijkt te bestaan niet beschouwd worden als een zakenrelatie?

Door de ruime interpretatie van het begrip zakenrelatie en door de begrenzing van het bedrag van een occasionele verrichting, zullen in de praktijk weinig cliënten die een occasionele verrichting uitvoeren niet moeten geïdentificeerd worden; deze optie blijft enkel mogelijk in de volgende gevallen :

- het uitvoeren van éénmalige transactie van minder dan 10.000 EUR, al dan niet ingevolge het afsluiten van een contract;
- het uitvoeren van meerdere transacties van minder dan 10.000 EUR, doch enkel indien er geen onderling verband tussen de verschillende transacties bestaat.

Aan de ruime interpretatie van het begrip zakenrelatie zijn ook voordelen verbonden. Immers eens een cliënt als zakenrelatie geïdentificeerd is, moet hij daarna bij het uitvoeren van verrichtingen, al dan niet occasioneel, niet meer geïdentificeerd worden.

Van zodra er een vermoeden van witwassen of financiering van terrorisme is, moet de cliënt geïdentificeerd worden, wat ook het bedrag van de transactie is.

I.3. Identificatie van verstrekkers van waarborgen

Waarborgverstrekkers kunnen niet beschouwd worden als cliënten in de zin van de wet. Bijgevolg dienen zij niet geïdentificeerd te worden, tenzij ze door de aard, de vestiging of de realisatie van de verleende waarborg zelf de hoedanigheid van cliënt van de leasingmaatschappij aannemen.

Vaak zal de wetgeving die de waarborgen regelt zelf identificatieverplichtingen opleggen, met andere woorden zal de vestiging van de waarborg in kwestie verlopen via een tussenkomende partij die op basis van de witwaswet verplicht is tot identificatie over te gaan. De meeste van de klassiek verleende waarborgen inzake leasingoperaties kwalificeren zich onder deze noemer:

- in geval van vestiging van een hypotheek of het verlenen van een hypothecair mandaat, zal de tussenkomende notaris tot identificatie overgaan;
- één der meest frequent voorkomende vormen van waarborgen betreft de inpandgeving van sommen, onder de vorm van deposito's of termijnbeleggingen, of van effecten die eveneens van zeer uiteenlopende aard kunnen zijn. Deze inpandgeving wordt in de praktijk quasi steeds gerealiseerd door middel van een derde-pandhouder, zijnde een in België erkende financiële instelling waar een rekening wordt of werd geopend waarin de in pand gegeven tegoeden werden gedeponereerd. Aldus vindt de facto een volledige identificatie plaats;
- indien leasingondernemingen bankwaarborgen aanvaarden, zullen die moeten uitgegeven zijn door een in België erkende financiële instelling of minstens een financiële instelling waarop gelijkwaardige aan de door de witwaswet voorziene wettelijke verplichtingen van toepassing zijn.

De enige uitzondering hierop wordt gevormd door de situatie waarbij een waarborgverlenende pandgever die niet de leasingnemer/cliënt is, de in pand te geven tegoeden rechtstreeks bij de leasingonderneming zou deponeren. Het is duidelijk dat dan deze pandgever volledig dient geïdentificeerd te worden.

Slechts wanneer een waarborgverstrekker zou aangesproken worden die een voortzettingsverbintenis betreffende een leasingoperatie zou aangegaan zijn, ontstaat er op dat ogenblik een zakenrelatie en dient de nieuwe cliënt geïdentificeerd te worden.

Hoofdstuk VII : Verplichtingen

VII.1. Bewaring van documentatie/bewijsstukken:

De bekomen identificatiegegevens van een cliëntenrelatie dienen bewaard te worden gedurende een periode van vijf jaar na het beëindigen van de cliëntenrelatie.

Zolang de cliëntenrelatie bestaat, dienen de bekomen stukken niet alleen bewaard, maar ook actueel gehouden te worden. Deze verplichting dient niet pro-actief geïnterpreteerd te worden; zolang er zich geen indiciën of elementen aandienen die duiden op een wijziging van de situatie of de initiële gegevens, hoeft men niet tot actualisatie over te gaan.

Alhoewel de termijn en de mate waarin de identificatiegegevens moeten geactualiseerd worden afhangt van de aard van de verrichting die met de desbetreffende cliënt wordt afgesloten, kan als algemene regel gesteld worden dat bij het afsluiten van elk nieuw leasingcontract moet nagegaan worden of de bestaande gegevens nog actueel zijn.

VII.2. Verplichting tot constante waakzaamheid – monitoring :

VII.2.1. ALGEMEEN

De ondernemingen moeten een aandachtig onderzoek verzekeren van de uitgevoerde verrichtingen om zich ervan te vergewissen dat deze stroken met de kennis die ze hebben van de cliënt en, indien nodig, van de oorsprong van de fondsen.

In de voorgaande hoofdstukken werd besproken hoe de identificatie dient te geschieden voor nieuwe leasingaanvragen en hoe wij deze verplichtingen momenteel interpreteren op basis van de actueel beschikbare informatie.

Na het afsluiten van een leasingcontract, beperken de verrichten met de cliënt in het kader van dat contract zich in hoofdzaak tot het periodiek aanmaken van facturen en de incassering van de betalingen ervan via bankdomiciliëring of overschrijving. In principe gaat het hier om financiële instellingen die zelf onderworpen zijn aan de witwaswetgeving en die, door de wet aangespoord tot waakzaamheid en via monitoring van de bewegingen op de rekeningen van hun cliënten, in staat zijn de oorsprong van de fondsen na te gaan die dienden tot betaling van de huurfacturen.

De leasingmaatschappijen dienen echter een verhoogde waakzaamheid aan de dag te leggen van zodra deze normale gang van zaken in het kader van een leasingverrichting doorbroken wordt. In het bijzonder kan dan gedacht worden aan volgende situaties:

- het in leasing gegeven materieel maakt het voorwerp uit van een schadegeval totaal verlies en ingevolge dit sinister dient het wrak verkocht te worden;
- de cliënt vraagt een vervroegde afkoop van het in leasing gegeven materieel;

- de cliënt komt in het bijzonder beheer terecht of zijn leasingcontract wordt te zijne laste verbroken;
- cash-verrichtingen die plaats vinden binnen het kader van een leasingcontract.

VII.2.2. Sinisters met verkoop van het wrak

Op het ogenblik van de verkoop van een wrak door een leasingmaatschappij, dient de desbetreffende verrichting met verhoogde waakzaamheid bekeken te worden, ongeacht of de verkoop rechtstreeks door de leasingmaatschappij geschiedt dan wel in het kader van een wrakafstand ten voordele van de verzekeringsmaatschappij. De verzekeraars voeren ten andere geen volledige identificatie uit van de partijen die ze toelaten tot het informex-systeem. Indien het wrak zonder meer wordt afgestaan aan de verzekeringsmaatschappij stelt zich evident geen probleem, tenzij deze laatste vraagt de BTW rechtstreeks bij haar koper te incasseren en te factureren.

Door cash-betalingen voor dergelijke verrichtingen uit te sluiten en de betaling te laten verlopen via een rekening van de koper bij een financiële instelling die minimaal erkend dient te zijn in één van de vijftien initiële lidstaten van de Europese Gemeenschap, verzekert men zich bovendien van een volledige identificatie van de desbetreffende koper door de betrokken financiële instelling. Zoniet dienen de leasingmaatschappijen de kopers te identificeren vanaf 10.000,00 EUR BTW inclusief.

VII.2.3. Vervroegde afkopen

Indien op aanduiding van de huurder het in leasing gegeven materieel vervroegd wordt verkocht aan een derde die niet de huurder is, dient deze verrichting met verhoogde waakzaamheid bekeken te worden. Door cash-betalingen voor dergelijke verrichtingen uit te sluiten en de betaling te laten verlopen via een rekening van de koper bij een financiële instelling die minimaal erkend dient te zijn in één van de vijftien initiële lidstaten van de Europese Gemeenschap, verzekert men zich bovendien van een volledige identificatie van de desbetreffende koper door de betrokken bankinstelling.

Zoniet dient de koper volledig geïdentificeerd te worden voor zover de verkoopprijs BTW inclusief het bedrag van 10.000 EUR overstijgt.

VII.2.4. Bijzonder beheer en geschillen

Vanaf het ogenblik dat een cliënt in bijzonder beheer wordt geplaatst of de met hem afgesloten leasingcontracten verbroken worden, zal bijzondere aandacht dienen geschonken te worden aan de misdrijven van misbruik van vennootschapsgoederen evenals die misdrijven die verband houden met de staat van faillissement.

Indien na de verbreking van een leasingcontract de leasingmaatschappij zelf overgaat tot verkoop van het materieel dat door haar in leasing werd gegeven, geschiedt deze hercommercialisatie buiten het kader van het leasingcontract waarbij de leasingmaatschappij optreedt als handelaar en niet als financiële instelling, en dient

bijgevolg niet overgegaan te worden tot integrale identificatie van de koper. Wel geldt natuurlijk het verbod tot ontvangst van cash-betalingen voor verrichtingen boven €15.000 en blijft de algemene verplichting tot waakzaamheid van toepassing. Wij verwijzen in dit verband daarenboven naar onderstaand punt VII.2.5. en bevelen aan cash-verrichtingen te vermijden en de betaling van de verkoopoperatietoch te laten verlopen via een rekening van de koper bij een financiële instelling die erkend is in één van de vijftien initiële lidstaten van de Europese Gemeenschap.

Zodra echter met bepaalde opkopers samenwerkingen worden afgesloten waarbij op regelmatige basis materieel verkocht wordt aan de desbetreffende opkoper, zal deze opkoper als zakenrelatie in elk geval integraal geïdentificeerd dienen te worden.

VII.2.5. Cash-verrichtingen

Als algemene regel kan gesteld worden dat cash-verrichtingen in hun geheel afgeraden worden en dat het aangewezen is een cliënt die een bepaalde som cash wil betalen door te verwijzen naar een bankkantoor, waar men tevens over meer middelen beschikt om de echtheid van de biljetten na te gaan.

Gezien zeker bij cliënten in bijzonder beheer niet uitgesloten kan worden dat bepaalde betalingen van huurachterstand alsnog in cash zullen gebeuren, kunnen betalingen tot een maximumbedrag van 10.000 EUR alsnog aanvaard worden mits de nodige waakzaamheid aan de dag wordt gelegd (geen negatieve aanwijzingen omtrent de oorsprong van de fondsen, registratie van de ontvangen bedragen, aanduiding van personen binnen de maatschappij die bevoegd zijn om cash-betalingen te ontvangen).

VII.3. Nakoming verplichtingen :

Indien de leasingmaatschappij hogervermelde verplichtingen niet kan nakomen, mag ze geen zakenrelatie aanknopen of in stand houden met de betrokken cliënt en moet ze beslissen of een melding aan de CFI opportuun is.

Het verbreken van een lopend contract louter op basis van deze overwegingen zal normaal gezien contractueel niet mogelijk zijn, aangezien leasingcontracten uit hun aard niet-opzegbare overeenkomsten zijn.

Dit betekent bijgevolg dat geen nieuwe contracten meer mogen afgesloten worden met de cliënt in kwestie en dat uiteraard ernstig dient nagedacht te worden over een melding aan de CFI.

De relatie zal pas daadwerkelijk kunnen verbroken worden bij het einde van het laatste leasingcontract. Ondertussen zal natuurlijk voor de desbetreffende cliënt een bijzondere waakzaamheid aan de dag gelegd dienen te worden.

VII.4. Déclaration d'opérations suspectes.

Dès que le lessor a un soupçon ou une certitude de blanchiment de capitaux ou de financement du terrorisme, il a l'obligation d'en informer immédiatement l'autorité

administrative compétente, notamment la Cellule de Traitement des Informations Financières (CTIF)/Cel voor Financiële Informatieverwerking (CFI).

Cette obligation d'informer la Cellule constitue l'élément central et la finalité de la loi.

Pratiquement :

- une première analyse sera effectuée par le responsable antiblanchiment désigné par la lessor (cfr infra Hoofdstuk VIII : Verantwoordelijken), sur base des rapports et informations écrits internes ;
- si les soupçons (et a fortiori la certitude) sont établis : information de la CTIF-CFI, si possible avant d'effectuer la transaction (sauf si le report pourrait empêcher la poursuite du bénéficiaire, auquel cas l'information sera réalisée immédiatement après l'exécution de l'opération), en indiquant le cas échéant le délai dans lequel celle-ci doit être exécutée ;

Cette information doit être faite par écrit (fax, mail...), mais peut également être effectuée téléphoniquement avec confirmation immédiate par un moyen écrit.

- le lessor ne peut en aucun cas porter à la connaissance du client concerné ou de tiers que des informations ont été transmises à la CTIF-CFI.

La CTIF-CFI peut se faire communiquer tous les renseignements complémentaires qu'elle juge utiles.

Si, en raison de la gravité ou de l'urgence de l'affaire, la CTIF-CFI l'estime nécessaire, elle peut faire opposition à l'exécution d'une opération avant l'expiration du délai d'exécution mentionné dans la déclaration. Cette opposition fait obstacle à l'exécution de l'opération pendant une durée maximale de deux jours ouvrables à compter de la notification.

Dès que l'examen des informations qui lui sont transmises fait apparaître un indice sérieux de blanchiment, ces informations sont transmises par la CTIF-CFI à la Justice.

Coordonnées CTIF-CFI :

Cellule de Traitement des Informations Financières/ Cel voor Financiële Informatieverwerking

Avenue de la Toison d'Or, 55 bte 1 - 1060 Bruxelles/Gulden Vlieslaan, 55 bus 1 - 1060 Brussel

Tél. 02/533.72.11 - Fax. 02/533.72.00 - E-mail : ctif-cfi@brutele.be

Hoofdstuk VIII : Verantwoordelijken

DE VERANTWOORDELIJKE WITWASPREVENTIE

In uitvoering van de witwaswetgeving dient iedere leasingonderneming één of meer personen aan te wijzen die verantwoordelijk zijn voor de toepassing van deze wetgeving in hun onderneming.

Hun functie is prioritair gericht op informatieverstrekking en –centralisatie evenals procedures voor het onderzoek naar en het bevorderen van de naleving door het bedrijf van de regels die verband houden met het voorkomen, opsporen en verhinderen van verrichtingen strekkende tot het witwassen van geld en de financiering van terrorisme.

Binnen zijn verantwoordelijkheidsdomein is de Verantwoordelijke Witwaspreventie derhalve belast met de opvolging van de regelgeving en de omzetting ervan naar interne instructies, het toezicht en de controle op de naleving van de instructies, de sensibilisering en opleiding van de medewerkers evenals het uitvoeren van concrete onderzoeken.

Het directiecomité van ieder bedrijf kan, in specifieke segmenten die risicovolle activiteiten uitvoeren, één of meer medewerkers al dan niet voltijds aan de Verantwoordelijke Witwaspreventie toevoegen. Zij oefenen dan in samenwerking met de Verantwoordelijke Witwaspreventie dezelfde bevoegdheden uit.

PLAATS IN DE ORGANISATIE

Deze verantwoordelijke(n) inzake witwaspreventie dienen over een voldoende graad van onafhankelijkheid te beschikken binnen ieder bedrijf, waaronder we begrijpen dat ze zowel onafhankelijk zijn tegenover de commerciële processen die zich afspelen binnen de onderneming als een voldoende hoge plaats binnen de hiërarchie van het bedrijf dienen te bekleden.

De verantwoordelijke brengt over de activiteiten inzake witwaspreventie jaarlijks verslag uit bij het Directiecomité en/of bij de Raad van Bestuur indien deze bestaan.

De Verantwoordelijke Witwaspreventie heeft, voor zover het behoeft, rechtstreeks toegang tot de Voorzitter van de Raad van Bestuur en tot de Voorzitter van het Auditcomité indien deze bestaan.

INITIATIEFRECHT EN MACHTIGINGEN

De verantwoordelijke inzake witwaspreventie heeft het recht en eveneens de plicht om een onafhankelijk en objectief onderzoek in te stellen wanneer er aanwijzingen zijn dat de regels met betrekking tot witwaspraktijken en financiering van terrorisme worden overtreden.

De Verantwoordelijke Witwaspreventie en/of zijn/haar medewerkers krijgen toegang tot alle lokalen, documenten, bestanden en organen voor zover dit noodzakelijk is voor de professionele uitvoering van hun opdracht.

Zij hebben tevens het recht alle vereiste informatie in te winnen door middel van interviews. Hun vaststellingen en beoordelingen kunnen binnen het bedrijf volgens de hiervoor vermelde rapporteringslijnen vrij worden uitgedrukt en kenbaar gemaakt.

In verband met de antiwitwaswetgeving heeft de Verantwoordelijke Witwaspreventie in het bijzonder volgende verantwoordelijkheden :

- machtiging tot weigeren of blokkeren van verrichtingen;
- machtiging tot melden aan de Cel voor Financiële Informatieverwerking;
- bevoegdheid tot neerlegging van klachten bij gerechtelijke overheden.

Hoofdstuk IX : Passende maatregelen om de medewerkers en vertegenwoordigers met deze wet vertrouwd te maken

De Verantwoordelijke Witwaspreventie heeft ook tot taak om het personeel op de hoogte te houden van de ontwikkelingen binnen het domein van de witwaswetgeving en de strijd tegen de financiering van het terrorisme. Deze verantwoordelijkheid wordt uitgevoerd door o.a. :

- de nodige vormingssessies te houden om het personeel in te lichten over de bestaande wetgevingen en reglementeringen die van toepassing zijn;
- informatie te verschaffen wanneer veranderingen in wetgeving en reglementeringen optreden;
- zonodig wetgevingen en reglementeringen om te vormen in interne instructies;
- op te letten dat de interne instructies en procedures compatibel zijn met de bestaande wetgevingen en reglementeringen;
- instructies van de CFI evenals van de GAFI op te volgen en veranderingen of aanpassingen aan het personeel bekend te maken.

Hoofdstuk X : Overgangsbepalingen

Er wordt algemeen aangenomen dat de overgangsperiode wat betreft de identificatie of de controle van de identiteit van de natuurlijke en rechtspersonen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet van 12 januari 2004 reeds gewone cliënt waren, zoals voorzien is in artikel 24 van deze wet, dient geïnterpreteerd te worden in de zin dat van de onderworpen ondernemingen wordt verwacht tegen het einde van deze periode, wat zich volgens de laatste wetsbepalingen op 2 februari 2005 situeert, de vereiste procedures in te voeren teneinde ervoor te zorgen dat ze binnen een redelijke termijn, al naargelang de risico's, over de vereiste informatie beschikken. Meer specifiek met betrekking tot de identificatie van de economisch rechthebbenden, wordt aanbevolen deze, al naargelang de risico's, geleidelijk aan te passen aan de nieuwe wetsbepalingen.

Gezien de duidelijk lagere risico's die gelden voor de sector van de leasingondernemingen ingevolge het objectgebonden karakter van deze financieringsvorm en rekening houdend met zowel een aantal specifieke kenmerken van deze activiteit als met de beschikbare middelen, bevelen wij evident de onmiddellijke toepassing van de identificatieverplichtingen omschreven in onderhavige gedragscode aan voor elke nieuwe aanvraag, zelfs al gaat deze uit van een bestaande cliënt waar dan desgevallend de bestaande identificatie zal dienen geactualiseerd te worden. Ons baserend op de gemiddelde duur van de klassieke leasingoperaties met een looptijd tot maximaal vijf jaar, dewelke ongeveer een tweetal jaar bedraagt ingevolge onder meer sinisters en vervroegde afkopen van de leasingobjecten, durven we stellen dat een inhaaloperatie voor dergelijke contracten enerzijds op basis van de beschikbare middelen en anderzijds omwille van het gebrek aan motivatie van de cliënten, geen duidelijke effecten zullen sorteren en eerder ten koste gaan van de volledige identificatie bij de behandeling van een nieuwe aanvraag.

Wij maken hier een onderscheid voor de onroerende leasingcontracten en de contracten met een initiële duurtijd van meer dan vijf jaar. Ook hier dient het belang van een identificatie tot zijn juiste verhoudingen gerelativeerd te worden aangezien

- bij het daadwerkelijk afsluiten van onroerende leasingoperaties een notariële akte dient verleden te worden, zodat in elk geval reeds effectief de identiteit van de partijen bij de akte werd vastgesteld;
- zowel bij de onroerende leasingoperaties als wat betreft de andere contracten met een langere looptijd, de vereffening van de periodieke huurfacturen quasi steeds verloopt via een domiciliëring bij een financiële instelling, zodat tevens via die weg een identificatie in de huidige context van de wet wordt verzekerd.

Als conclusie van het bovenstaande bevelen wij aan tot een nieuwe en volledige identificatie over te gaan voor wat betreft de lopende onroerende leasingoperaties en de roerende leasingoperaties met een looptijd van meer dan vijf jaar, beperkt tot de contracten waar de huurgelden niet vereffend worden via een domiciliëring vanaf een rekening bij een

financiële instelling die erkend is in één van de vijftien initiële lidstaten van de Europese Gemeenschap en voor zover hun resterende looptijd nog minimaal 2 jaar bedraagt.

Besluit

Door middel van deze Code of Conduct heeft de Belgische Leasingvereniging beoogd, op basis van de meest actueel beschikbare informatie en documentatie, praktische kennis, toelichtingen, hulp en verduidelijkingen te verschaffen aan de leden bij de toepassing en interpretatie van de witwaswetgeving waaraan zij onderworpen zijn, hierbij voornamelijk uitgaand van de specifieke kenmerken van deze contractvorm en zijn diverse complexere ontwikkelingsvormen.

We dienen er ons van bewust te zijn dat deze nog kunnen en zullen evolueren naarmate de tijd verstrijkt en onze kennis en ervaringen worden uitgediept.

Tenslotte zien we ons genoodzaakt er iedere lezer en gebruiker op te wijzen dat ons studiedomein wetgevende materie van dwingend recht betreft zodat uiteindelijk, zij het dat er een twijfel zou ontstaan ingevolge een verschillende interpretatie, zij het dat een onderwerp in onderhavige Code in meerdere of mindere mate zou afwijken, u voor ogen dient te houden dat uitsluitend de wet primeert en u deze dient te respecteren. Ingevolge deze situatie ziet de Belgische Leasingvereniging zich dan ook genoodzaakt elke verantwoordelijkheid op dit domein af te wijzen.

U kan deze wetgeving in haar geheel consulteren op volgende link :

- voor een nederlandstalige versie : <http://www.ctif-cfi.be/nl/index.htm> en vervolgens verder doorklikken naar “Wetsbepalingen” en “Belgische wetgeving”;
- voor een franstalige versie : <http://www.ctif-cfi.be/fr/index.htm> en vervolgens verder doorklikken naar « Dispositions législatives » en « Législation belge ».

ANNEXE 1 : QUESTIONNAIRE RELATIF A L'IDENTIFICATION DES PERSONNES POLITIQUEMENT EXPOSEES (PEPs)

(Questionnaire à joindre éventuellement au document d'ouverture d'un compte)

Question 1 : Avez-vous exercé ou exercez- vous encore un mandat politique ou une fonction publique au plan régional, national ou international¹ ?

Si oui, merci de préciser l'intitulé exact du mandat ou de la fonction ?

Description et rôle du mandat/ de la fonction/du niveau hiérarchique :

Date d'entrée en fonction :

Date de sortie de fonction :

Question 2 : Vos parents, enfants ou conjoint ont-il exercé ou exercent-ils encore un mandat politique ou une fonction publique au plan régional, national ou international ?

Si oui, merci de préciser l'intitulé exact du mandat ou de la fonction, ainsi que l'identité et la qualité des personnes concernées ?

Nom, prénom :

Qualité :

Description et rôle du mandat/ de la fonction :

Date d'entrée en fonction :

Date de sortie de fonction :

Question 3 : Dans l'hypothèse où le client potentiel est une entreprise ou une société, y-a-t-il parmi les actionnaires de contrôle, les dirigeants actifs ou non actifs de celle-ci une personne qui exerce ou a exercé un mandat politique ou une fonction publique au niveau régional, national ou international?

Si oui, merci de préciser l'intitulé exact du mandat ou de la fonction?

Description et rôle du mandat/ de la fonction :

Date d'entrée en fonction :

Date de sortie de fonction :

---

¹ En tant que chef d'Etat, ministres, parlementaire, présidents de partis politiques représentés au sein d'un gouvernement, hauts fonctionnaires de l'Etat (pouvoir exécutif, y compris l'armée, et pouvoir judiciaire), dirigeants d'entreprises publiques d'importance nationale, hauts responsables politiques ou hauts fonctionnaires d'organisations internationales ou supranationales, telles que l'Union Européenne, l'Organisation du Traité Atlantique Nord ou l'Organisation des Nations Unies.

Annexe 2 : Attestation d'identité d'ayant droit économique en application de la loi du 11 janvier 1993 (prévention du blanchiment et du financement du terrorisme)

Le(s) soussigné(s)

(prénom, nom)	(prénom, nom)
(rue, n°, n° boîte)	(rue, n°, n° boîte)
(code postal, localité)	(code postal, localité)
(pays)	(pays)
(références pièce d'identité + copie)	(références pièce d'identité + copie)

agissant en qualité de :

(décrivez l'organe habilité à représenter l'entité juridique)

de :

(mentionnez l'entité juridique au nom de laquelle le soussigné(s) agit/agissent)

(prénom, nom)

confirme(nt) aux présentes que les ayants droit économiques de cette entité juridique sont :

(prénom, nom)
(rue, n°, n° boîte)
(code postal, localité)
(pays)
(références pièce d'identité)

Il est annexé une copie des documents d'identités de ces personnes.

Par la présente, le(s) soussigné(s) s'engage(nt) irrévocablement et inconditionnellement à communiquer immédiatement à l'Institution Financière modification relative à la personne de l'ayant droit économique. A défaut, l'Institution Financière se réserve le droit de rompre la relation avec l'entité juridique avec effet immédiat et sans préavis, par simple lettre adressée à ladite entité juridique.

Fait à le

signature(s)

Directives à suivre pour compléter l'attestation d'identification de l'ayant droit économique

L'attestation doit être complétée par la personne ayant les pouvoirs pour représenter le client. Le "client" est ici l'entité juridique qui souhaite entamer une relation bancaire, comme par exemple

ouvrir un compte. Les pouvoirs pour représenter le client de la personne ou des personnes doivent être attestés par les statuts ou d'autres documents.

Si plusieurs personnes ont les pouvoirs pour représenter l'entité juridique, elles doivent être inscrites l'une à côté de l'autre sur le formulaire.

L'ayant droit économique est la personne qui en dernier ressort possède ou contrôle le client, ainsi que les personnes qui, sans disposer de pouvoir de représentation auprès de l'institution financière, exercent des mandats dans son organe d'administration. .

L'ayant droit économique complété doit toujours être une personne physique. Si plusieurs personnes physiques sont ayants droit économiques, il faut compléter autant d'exemplaires qu'il y a d'ayants droit économiques.

Si plusieurs personnes ont les pouvoirs pour représenter le client et s'il y a plusieurs ayants droit économiques, il faut compléter autant d'attestations qu'il y a d'ayants droit économiques, étant entendu que sur chacune de ces attestations doivent être mentionnées toutes les personnes ayant les pouvoirs pour représenter le client.

Important : si le client a en tant qu'actionnaire(s) une société ou plusieurs sociétés, ses actionnaires doivent être mentionnés. Pour autant que de besoin il faut passer par toute une série de sociétés intermédiaires jusqu'à ce qu'on arrive finalement à une ou plusieurs personnes physiques.

Il faut toujours faire une copie de la carte d'identité du/des ayant(s) droit économiques et l'envoyer, ainsi que des représentants qui complètent le formulaire.

Annexe 3 : Article 505 du Code pénal (*)

Art. 505. Seront punis d'un emprisonnement de quinze jours à cinq ans et d'une amende de vingt-six francs à cent mille francs ou d'une de ces peines seulement :

1° ceux qui auront recelé, en tout ou en partie, les choses enlevées, détournées ou obtenues à l'aide d'un crime ou d'un délit ;

2° ceux qui auront acheté, reçu en échange ou à titre gratuit, possédé, gardé ou géré des choses visées à l'article 42, 3°, alors qu'ils en connaissaient ou devaient en connaître l'origine ;

3° ceux qui auront converti ou transféré des choses visées à l'article 42, 3°, dans le but de dissimuler ou de déguiser leur origine illicite ou d'aider toute personne qui est impliquée dans la réalisation de l'infraction d'où proviennent ces choses, à échapper aux conséquences juridiques de ses actes;

4° ceux qui auront dissimulé ou déguisé la nature, l'origine, l'emplacement, la disposition, le mouvement ou la propriété des choses visées à l'article 42, 3°, alors qu'ils en connaissaient ou devaient en connaître l'origine.

Les infractions visées aux 3° et 4° du présent article existent même si leur auteur est, le cas échéant, également auteur, coauteur ou complice de l'infraction d'où proviennent les choses visées à l'article 42, 3°.

Les choses visées aux 1°, 2°, 3° et 4° du présent article constituent l'objet des infractions couvertes par ces dispositions, au sens de l'article 42, 1°, et seront confisquées, même si la propriété n'en appartient pas au condamné, sans que cette confiscation puisse cependant porter préjudice aux droits des tiers sur les biens susceptibles de faire l'objet de la confiscation.

La tentative des délits visés aux 2°, 3° et 4° du présent article sera punie d'un emprisonnement de huit jours à trois ans et d'une amende de vingt-six francs à cinquante mille francs ou d'une de ces peines seulement.

Les personnes punies en vertu des présentes dispositions pourront, de plus, être condamnées à l'interdiction, conformément à l'article 33.

* * *

(*) Conversion en EUR : voir la loi du 26 juin 2000 relative à l'introduction de l'euro dans la législation concernant les matières visées à l'article 78 de la Constitution.

Bijlage 3 : Artikel 505 van het Strafwetboek (*)

Art. 505. Met gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en met een geldboete van zesentwintig frank tot honderdduizend frank of met een van die straffen alleen worden gestraft :

1° zij die weggenomen, verduisterde of door misdaad of wanbedrijf verkregen zaken of een gedeelte ervan helen ;

2° zij die zaken bedoeld in artikel 42, 3°, hebben gekocht, in ruil of om niet hebben ontvangen, in bezit, bewaring of beheer hebben genomen, ofschoon zij de oorsprong ervan kennen of moesten kennen ;

3° zij die zaken, bedoeld in artikel 42, 3°, omgezet of overgedragen hebben met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden ;

4° zij die de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42, 3°, bedoelde zaken hebben verheeld of verhuld, ofschoon zij de oorsprong ervan kenden of moesten kennen.

De zaken bedoeld in 1°, 2°, 3° en 4° van dit artikel maken het voorwerp uit van de misdrijven die gedekt worden door deze bepalingen, in de zin van artikel 42, 1°, en zij worden verbeurd verklaard, ook indien zij geen eigendom zijn van de veroordeelde, zonder dat deze verbeurdverklaring nochtans de rechten van derden op de goederen die het voorwerp kunnen uitmaken van de verbeurdverklaring schaadt.

Poging tot een van de misdrijven bedoeld in 2°, 3° en 4° van dit artikel wordt bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie jaar en met een geldboete van zesentwintig frank tot vijftigduizend frank of met een van die straffen alleen.

De personen die krachtens deze bepalingen worden gestraft, kunnen bovendien veroordeeld worden tot ontzetting, overeenkomstig artikel 33.

* * *

(*) Omzetting in EUR : zie de wet van 26/06/2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.